

ЎЗБЕКИСТОН ВА ВЕНГРИЯ – ШАРИКОНИ СТРАТЕГӢ

Тавре қаблан хабар шуда буд, бо давлати Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев Сарвазири Венгрия Виктор Орбан 29 март бо сафари расмӣ ба кишвари мо таширф овард.

Чорабиниҳои асосии сафар 30 март дар қароргоҳи Қўқсарой баргузор шуданд. Пас аз маросими истиқбол...

гю гуманитарӣ баррасӣ гардидад. Чонибхў омодагии худро барои ба сатҳи шарикӣ стратегӣ баровардани муносибати...

тасдиқ шуданд. Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев ва Сарвазири Венгрия Виктор Орбан музокиротро бо иштироки ҳайати расмӣ...

сол аз сол таҳким меёбад. Дар ҳафтаи охири охири муҳофизоти мол миёни ду кишвар тақрибан се баробар қишвар тақриб...

ҳамкорӣ мавҷуданд. Таваҷҷуҳи асосӣ ба масъалаҳои таҳкими минбаъдаи робитаҳои тиҷорату иқтисодӣ, сармоягузорӣ ва молиявӣ дода шуданд.

кор шурӯъ мекунад. Дар музокирот дар бораи идомаи ҳамкории дар ин самт, таҳкими минбаъдаи робитаҳои байни муассисаҳои таълим ва фарҳанг аҳду паймон шуд.

Президенти Ўзбекистон пешниҳод кард, ки байни минтақаҳои ду кишвар равобити шарикӣ барқарор карда, ҳамасола Форуми минтақаҳо баргузор карда шавад. Чониби Венгрия омодагии худро барои мубодилаи таҷриба ва технологияҳои пешрафта дар соҳаи энергетикаи атомӣ, дорусозӣ, кишоварзӣ, нигоҳдори ва коркарди мива, парвариши моҳӣ ва тухмпарварӣ изҳор намуд.

Ба шахсони масъул супориш дода шуд, ки оид ба татбиқи ҳамаҷонибаи созишномаҳои дар музокирот ноилшуда «харитаи роҳ» таҳия кунанд. Дар доираи музокирот Президент Шавкат Мирзиёев ва Сарвазир Виктор Орбан ба Изҳороти муштарақ оид ба шарикӣ стратегӣ байни Ҷумҳурии Ўзбекистон ва Венгрия имзо карданд.

Ҷамъомади навбатии Шӯрои миллий оид ба мубориза ба муқобили коррупсия дар доираи васеъ баргузор гардида. Он таҳти раёсати директори Агентии мубориза ба муқобили коррупсияи Ҷумҳурии Ўзбекистон Акмал Бурҳонов ба вуқӯъ пайвастан. Дар баргузори он намоёндагии Барномаи рушди СММ дар Тошканд мусоидат намудааст.

ЛОИҲАИ СТРАТЕГИЯИ МИЛЛИИ МУБОРИЗА БО КОРРУПСИЯ МУҲОКИМА ГАРДИД

Татбиқи ин лоиҳа барои солҳои 2021-2025 пешбинӣ шудааст ва дар доираи барномаи давлатии «Соли дастгирии ҷавонон ва мустақамсозии саломати аҳоли» сурат хоҳад гирифт. Аммо барои он ки ин лоиҳаи стратегӣ ба ҳадафҳои худ расад, ва ҳаёти будани он таъмин гардад, дар иштироки вакилони ташкилотҳои давлатӣ, инстиутҳои ҷомеаи шаҳравандӣ, намоёндагони доираҳои академикӣ ва коршиносони байналхалқӣ роҳандозии машваратҳои миллий ва байналхалқӣ барномавӣ кардем, гуфт Акмал Бурҳонов.

Шӯрои олии судяҳо, Прокуратураи генералӣ, вазорату идораҳо, 18 маратл бошад, бо ширкати намоёндагони инстиутҳои ҷомеаи шаҳравандӣ баргузор гардида. Ҷихати баргараф намунаҳои ҳолигоҳҳои ҳуқуқӣ дар соҳаи мубориза алайҳи коррупсия, тақмил додани асосҳои меъриии сохтори хидмати давлатӣ, беш аз пеш мустаҳкам намудани мустиқлили ҳокимияти судҳо, қорӣ намудани сохтори декларатсиякунии даромадҳои хидматчиёни давлатӣ, фароҳам овардани механизмҳои босамари ҳуқуқии ба амал баровардани харидҳои давлатӣ, таъмини озодии ниҳодҳои ҷомеаи шаҳравандӣ ва востихоӣ ахбори оммавӣ беш-

дар аз сад тақлифу пешниҳодҳо баён гардидад. Бар асоси ҳамаи ин тақлифи пешниҳодҳо лоиҳаи стратегияи миллии мубориза бо коррупсия тақмил дода шуд. Изҳор кард директори Агентии мубориза ба муқобили коррупсия. Дар ҷомеаи шаҳравандӣ доир

дони Мирзоев. Ба гуфтаи директори Мактаби олии судяҳои назди Шӯрои олии судяҳои Ҷумҳурии Ўзбекистон Ҳоҷӣ – Мурод Исоқов мубориза бо коррупсия ба сибсати давлатӣ тақдир ёфтааст. Дар инро дар мамалики зиндани дидан мумкин аст. Дар фармони Президенти

Таҳлил, танқид, тақлиф

СИМОИ ДИРЕКТОР ДАР МАКТАБ

Ибтидои солҳои ҳаштодуми қарни сипаришуда дар мактабҳои мо муаллимон маълумоти олидор хеле зиёд буданд, дарс намерасид, нишастан ба курсии роҳбариро ҳама оруз мекард. Барои роҳбар таъин шудан камаш панҷ сол собиқаи қорӣ талаб карда мешуд. Собиқаи қориамо панҷ сол шуданашуда, маро ба вазифаи мудири қисми таълими яқе аз калонтарин дабистонҳои ноҳия тавсия намуданд. Дар шубҳаи таълими халқи ноҳияи Риштон (он вақт Сўх ноҳияи алоҳида набуд) аз суҳбат гузаронданд. Нозирӣ шубҳа А.Бобоев (равонашон шод буд) саволҳои доданд, ки нигарон набудам. Масалан, пурсиданд, ки «Гов ҳастан? Замина ҳастан? Дар хона дастҳои ҳастан?» Нозир гуфтани будаанд, ки агар мудири қисми таълим таъин гарди, лозим меояд қорҳои хонаро сӯе гузошта, суҳб то шом дар мактаб банд шавӣ. Ҳақиқатан ҳам вазифаҳо, ки дар назди мудири қисми таълим меистоданд, хеле зиёд буданд. Бинобар хонандан зиёд доштани мактабамон синфҳои ибтидоӣ «завуч»-и алоҳида дошт. Тавре ба назар мерасид бори таълими мактаб, ки маскани таълим

аст, асосан ба дӯши мудири қисми таълимист. Вале вақте ки директор таъин карданд, осон набудани ин вазифаро низ ҳис намудам. Талабҳои дар назди директори мактаб гузошташуда ҷиддитар буданд. Дар шароити душвор қор мекардем. На синфхона мерасиду на мизу парта. Базаи модди-техники ба талаб ҷавоб намедод. Хонандагон маҷбурӣ ба қорҳои саҳро ҷалб карда мешуданд. Душвории шароити зиндагӣ низ ба давомоти онҳо таъсир мегузошт. Моҳонаи муаллим нисбатан ноҷи. Вай маҷбуран ба Русия меафтод аснон таътил, бо оғози соли таълими нав расида омада наметавонист. Ҳуллас, мушкилиҳои зиёд дошт директори. Ҳоло ваъз қуллан дигар аст. Ҳамаи ин дигаргунӣҳо самараи татбиқи ислоҳот дар соҳаи таълим, ғамхориҳои ҳуқуқати нисбати баланд бардоштани нуфузи мактаб ва омӯзгор. Дар як муддати кӯтоҳи таърихӣ – ҷи қадар тағйирот... Вале ба муаллим ва директори имрӯза, бо вуҷуди он ки шароити қорӣ қуллан мусоид шудааст, низ осон нест. Хусусан, директори масъулиятест бузург – тавре ба назар мерасад талаботе, ки назди ӯ гузоштаанд, боз ҳам калонтар шудааст. Лозим меояд вай

нафаси замон, шиддати даврро ба амиқӣ идорк созад, усулҳои замонавии идоракунӣ дар муассисаи таълимиро ба роҳ гузорад, таҷрибаҳои пешқадами, қомебанди илмӣ-техникиро мавриди баррасӣ қарор дода, онҳоро дар фаъолияти худ татбиқ намояд. Агар роҳбар муассисаи таълими оиди самтҳои идоракунӣ ба таври қорӣ доши, таҷриба, маҳорати педагогӣ, малакаи касбӣ надошта бошад, дар ҳалли мушкилоти таълимӣ тарбияи оҷизаш ошқор мегардад. Яқе аз муҳимтарин шартҳои пешгирии ҳолатҳои номатлуб, тақмили фаъолияти касбии ҳодимони педагогӣ ва дар натиҷа ривож додани қараёнҳои таълими замонавӣ дар асоси илмӣ ташкил намудани фаъолияти идоракунӣ мебошад. Замон дар назди директори имрӯз талаб мегузорад, ки ба касб содиқ бошад, ташаббус нишон диҳад, ҳалол ва покзақор бошад, дар роҳи расидан ба мақсадҳои ниҳодӣ ҷомеаи педагогиро раҳнамӯи қарда тавонад. Вай ба худ суол диҳад, ки оё худ аз муаллимонӣ пешқадам аст ва дар гузаштани дарсҳои замонавӣ ва дигарон намуна шуда метавонад?

Таъкид бояд кард, ки муҳимиҳои ибтидоии он 28 январ бо ширкати вакилони палатаҳои Олий Маҷлис,

(Давомаш дар саҳ.2.)

(Давомаш дар саҳ.2.)

Сурати Хидмати матбуоти Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон

(Давомаш дар саҳ.2.)

(Давомаш дар саҳ.2.)

ЎЗБЕКИСТОН ВА ВЕНГРИЯ – ШАРИКОНИ СТРАТЕГИ

(Аввалаш дар сах. 1).

Дар маросим роҳбарони вазоратҳои ду кишвар ҳуҷҷатҳои имзошударо мубодила карданд.

Дар доираи сафари расмӣ созишнома дар бораи дар Ўзбекистон татбиқ намудани барномаҳои таълими Доношгоҳи Дебретсен ба имзо расид.

Дар брифинг барои намоёндагони ВАО Президент Шавкат Мирзиёев қайд кард, ки солҳои охир муносибатҳо бо Венгрия босуръат рушд карда, ба сатҳи сифатан нав бардошта шуданд.

Дар қарабони гуфтушунидҳои имрӯза, ки дар рӯйхати қушод ва созанда баргузор шуданд, мо амалан ҳаммаи самтҳои муносибатҳои Ўзбекистон ва Венгрияро ҳамачоғиб муҳокима кардем.

Дар таърифи гафтушунидҳои имрӯза, ки дар раҳмати таллоҳи Президентини Ўзбекистон муносибати байни кишварҳои мо босуръат инкишоф меёбад.

— Барои ҳамкории Венгрия ва Ўзбекистон асос вучуд дошт. Аммо мо қорро аз сатҳи пасти савдои тарафайн оғоз кардем.

Сарвазир Виктор Орбан қайд кард, ки ба шарофати таллоҳи Президентини Ўзбекистон муносибати байни кишварҳои мо босуръат инкишоф меёбад.

Бори дигар монандӣ ва наздикии нуқтаи назар ва равишҳои ду кишвар оид ба масоили байналмилалӣ ва минтақавӣ тасдиқ шуд.

ЛОИҲАИ СТРАТЕГИЯИ МИЛЛИИ МУБОРИЗА БО КОРРУПСИЯ МУҲОКИМА ШУД

(Аввалаш дар сах. 1).

Директори Институти муаммоҳои қонунгузорӣ ва тадқиқоти парламенти Фозиқон Отахонов иброқ дошт, ки дар бобати мубориза бо коррумпсия дар мамлакатамон қорҳои зиёд ағном дода мешаванд.

Дар аҷибияти масъулияташ маҳдуди «Қирғули иссиқ нонлари»-и шаҳри Фарғона ба босифат ва зиёд намудани намуҳои маҳсулоти нон беш аз пеш эътибор медиҳад.

Қарори Президенти Чумхурии Ўзбекистон ДАР БОРАИ ТАШКИЛ КАРДАНИ ФОНДИ МАҚСАДНОКИ ДАСТИРИИ СОҲАҲОИ МАЪНАВИЯТ ВА ЭҶОД

(Аввалаш дар сах. 1).

3. Инҳо манбаҳои ташаққули маблағҳои Фонд муайян карда шаванд: маблағҳо, ки аз Бучаи чумхуриявии Чумхурии Ўзбекистон ҷудо карда мешаванд;

4. Вазорати молия: дар соли 2021 **120 миллиард сўм**, аз ҷумла Маркази чумхуриявии маънавият ва маърифат барои ташкили самарабанди қорҳои маънавият ва маърифат дар маҳалло — **90 миллиард сўм**, барои дастгирии фаъолияти Иттифоқи нависандагони Ўзбекистон — **20 миллиард сўм** ҷудо кунанд;

- 5. Ба Шўрои парасторони Фонди мақсаднок оид ба дастгирии соҳаи маънавият ва эҷод (А.Н. Арипов): ҳамасола нишондиҳандаҳои пешбинишудаи даромад ва хароҷоти Фондро тасдиқ кунанд; вазорату идораҳои манфиатдорро барои иҷрои вазифаҳои дар назди Фонд гузошташуда ҷалб намояд; назорати мунтазами истифодаи мақсадноки маблағҳои Фондро таъмин кунанд.

Президенти Чумхурии Ўзбекистон Ш.МИРЗИЁЕВ

Шаҳри ТОШКАНД, 26 март соли 2021.

Суратгир: М.ҚОДИРОВ (Ўза).

ХАБАРҲО Панҷ ташаббус дар пойтахт

Номнависсозии «Ҳаракати панҷ ташаббус дар Тошканд» оғоз ёфт, ки он соҳаҳои маданият, санъат, варзиш, технологияи иттилоотӣ, китобхонӣ, соҳибкориро фаро гирифта, панҷ ташаббус аз ҷониби Президент пеш гузошташударо инъикос менамояд.

Бо ташаббуси ҳокимияти шаҳри Тошканд барои бо савияи дилхоҳ гузаронидани озмун, мусобақа ва вохӯриҳо дар доираи чорабиниҳои тахти осмони қушод дар 37,5 ҳазор метри квадратӣ барои шаҳрчаи махсус оғоз ёфт.

Ўдбуди шоири шаҳир Чорабиниҳо бобати бо савияи баланд таҷлил сохтани 80-солагии Шоири мардумии Ўзбекистон Абдулло Орифов идома доранд.

Дар Доношқадани ирригацияташ ва муҳандисҳои хоҷагии кишоварзӣ даствавал маросими қушоиши «Боғи ҷавон», сипас маросими қушоиши музей баргузор ва дар охир дар қасри фарҳанг ўдбуди шоир рӯи қор омад.

М.ШОДИЕВ, хабарнигори «Овози тоҷик»

СИМОИ ДИРЕКТОР ДАР МАКТАБ

(Аввалаш дар сах. 1).

Зимнан, ҳамон директоре, ки ҷўянда аст, таҷрибаҳои пешқадамаи усулҳои замонавӣ таълимиро ба амал татбиқ мекунанд.

Директори мактаб, дар навбати аввал, педагог аст – бояд ў ба сифати омўзгор консепсияи муайян дошта бошад.

Директор қомёб аст, ки қобилияти ҳуби ташкилотчиғи дорад, баробари омўзгори пешқадама будан ҷамми қори идорақуниро медонад.

тавонад синфхонаҳои ҳоли ӣ ҷизиво дигарӣ мактабро дар асоси қарорҳои дахлдор ҳукумат ба иҷора диҳад.

Ҷанди директорро медонам, ки ҷи дар ташкили қорҳои намунави мартуб ба таълим ва ҷи дар омодакунии ҳуҷҷатҳои расмӣ-қорғузорӣ фаъолияти ибратбахш нишон медиҳад.

Имрўз ҷун директори мактаби пешқадама қиҳоро мешиносон?

Нафаре нақл намуд: «Тасодуфан ба мактабе рафта, гувоҳ шудам, ки муаллиме ҷи тавр ба директор напосандона, ҳаҷто бо дўғ муомила мекунанд.

Директори забонқўтоҳ, ки «ҳўрдааст», аз муаллимон меҳоросад ва доништа муомила месозад, то аз болош наванисанд.

Муаллими мардумӣ, Қаҳрамони Ўзбекистон Мавлуда Исмаилова тошқандӣ нис директори мактаб буд.

Киёс созед ин пиразанро ба барже аз директорҳои тамағар: Яке дар қулла ҷўяд ошғена, Дигар аз қулла ҳезум меқанонад.

Мутаассифона, дар бисёр маврид ба фаъолияти роҳбарони мактаб танҳо аз рўи ҳуҷҷатҳо баҳо медиҳанд.

Муҳаммадҷон ШОДИЕВ, омўзгор ва рўзнаманигор.

Дар мактаби варзиши наврасони рақами 2-юми шаҳри Бухоро теннис рӯйи миз, бокс, шамшерборӣ, ғушта, шотокан каратэ-до, тэквондо WTF барин намудҳои варзиш ба роҳ монда шудааст. Дар он беш аз 700 нафар духтарону писарон дарси маҳорат меомӯзанд. Дар баҳши шотокан каратэ-до 35 нафар ҷавонон ҷалб карда шудаанд. Таҳти роҳбарии мураббӣ Мавлон Қайюмов варзишгарони ҷавон ин намуди варзишро пухта омӯхта, дар як қатор мусобиқаҳо иштирок намуда, ба натиҷаҳои назаррас соҳиб шудаанд. Аз ҷумла, дар чемпионати ҷумҳурии, ки дар маркази солимагардони «Азамат Карим»-и пойтахт аз рӯйи ин намуди варзиш баргузор шуд, варзишгарони мактаб дар сафи ҷамоати якҷинсони вилоят ҷой гирифтанд. Дар мусобиқа ҷамоати якҷинсони 38 медалро ба даст даровард, ки аз он 10-тоаш ба ҳиссаи варзишгарони мактаби маъзур рост меояд.

Дар сурат: дар мактаби варзиши наврасони рақами 2-юми шаҳри Бухоро. Суратгир: Т. ИСТАДОВ (Ўза).

ШАБАКАИ НАВИ ТЕЛЕВИЗИОНӢ БА КОР ШУРӢ НАМУД

Ин шабакаи телевизионӣ барои кӯдакон муқаррар шудааст. Дар ин бора вазирӣ таълими томактаби Агреппина Шин дар як нишаст матбуотӣ иттилоъ дод. Ба гуфтаи вазир 22 марти соли равои ин шабака таҳти номи «Ақлвӣ» аввалин барномаҳои худро пахш намуд. Шабакаи мазкур барномаҳои маърифатӣ ва фароғатӣ нашр мекунанд.

Агреппина Шин боз илова кард, ки дар мамлакатом ҳафтумин миллион кӯдакони то 10-сола зиндагӣ мекунанд.

Ин мусоидат кардааст, ки таъдиди муштариёни ба ҷини шабакаҳои ниёмзамин беш аз пеш рӯ ба афзоиш овард. Маъз арзи вучуд намудани шабакаи хоси маърифатӣ фароғатӣ босифат тақозои давр мебошад, – гуфт вазир.

Аз харфҳои директори генералии шабака Вела Фидел ин нукта маълум шуд, ки шабакаи «Ақлвӣ» бар асоси қарори Девони Вазирон «Дар бораи ташкил намудани шабакаи махсуси маърифатӣ-фароғатӣ» ва таҳти пуштибони Вазорати таълими томактаби шурӯъ ба кор кардааст. Широк асоси ин шабака «Ин замон туст!», яъне замон муъҷизаҳо, замон дарки навгонӣ мебошад.

Дар ин шабака бехтарин ва хушояндагӣ барномаҳои рангину ҷаззоби маърифатӣ, ҳамчунин мулфилму сериалҳо пахш мешаванд, ки дар студияҳои барои олимпиад маъруфи Русия, ИМА, Кореяи Ҷанубӣ, Хитой ва

мамолики дигар истеҳсол шудаанд, – мегӯяд Вела Фидел.

Дар нишастӣ матбуотӣ роҷеъ ба он низ гуфта шуд, ки «Ақлвӣ» шабакаи гайридавлатӣ мебошад. Он аз ҳисоби бучаи Вазорати таълими томактаби таъмини молӣ намешавад. Баръакс, таъмини молӣ он ба дӯши хомеёне вогузорӣ шудааст, ки аз роҳи хайрҳои дар ин маврид дастӣ кӯмак дароз кардаанд.

Оё ин шабака барномаҳои шабакаи «Болаҷон»-ро тақрор намекунад? – пурида шуд аз Вела Фидел.

– Мо бо шабакаи «Болаҷон» танҳо рақобат карда метавонем. Мо дари имкониятҳои васеъ барои паҳни барномаҳои хоси кӯдаконро боз хоҳем кард, ки ба ин васила муштариёни худро афзоиш хоҳем дод. Таълош ба харҷ медиҳем, ки барномаҳои пахшшаванда беш аз пеш рангинтару ҷаззобтар шаванд, – посух дод Вела Фидел.

Фаридуи АХРОРОВ.

Гиромидошт

ХИДМАТҶОИ БЕНАЗИРИ ҶУНАРПЕШАИ МАЪРУФ

Зикир Мухаммадҷонов яке аз хунармандони номӣ мебошад, ки қариб 70 сол дар саҳнаи театр ва кино нақшҳои гуногунро бо маҳорати баланд иҷро кардааст.

Дар Китобхонаи миллии Ўзбекистон ба номи Алишер Навоӣ бо ҳамкориҳои гуруҳи энҷодии «Муруват» баҳшида ба 100 солагии Хунарпешаи халқии Ўзбекистон Зикир Мухаммадҷонов шаби ёбдур баргузор гардид.

Дар он киношиносон, ҳамкасбон, шоғирдон, дошиҷӯён ва фарзандон иштирок карданд.

Яке аз иштирокдорони шаби ёбдур, Артисти халқии Ўзбекистон Гулӣ Ҳамроева доир ба хидматҳои Беназири Зикир Мухаммадҷонов

дар ташаккулёбии санъати театрии ва кинои Ўзбекистон гуфта гузашт.

З. Мухаммадҷонов соли 1921 дар шаҳри Тошканд таваллуд шудааст. Ӯ аз овони ҷавонӣ дар офаридаи нақшо тавассути энҷод дошт, аз ин сабаб, солҳои мактабҳои дар маҳфилҳои адабии мусиқии назди Қасри пионерон фаъол иштирок мекунанд. З. Мухаммадҷонов то рӯзҳои воясани умраш образҳои гуногун офаридааст. Ӯ дар давоми фаъолияти энҷодӣ энҷода аз 300 нақш, мисли Мирзо Улугбек, Алишер

Навоӣ, Хусайн Бойқаро, Амир Темурро офаридааст, ки инро ҳаводорони санъат дар ёд доранд.

Хотиррасон шуд, ки З. Мухаммадҷонов соҳибӣ овозе буд, ки танҳо хоси ӯст, дар киноҳо, ки ба забони ўзбекӣ дубляж шудааст, овози ӯро метавон беиштибоҳ дарк намуд.

Хидматҳои З. Мухаммадҷонов аз тарафи ҳукумат ба дараҷаи муносиб калдонӣ шудааст, ӯ бо орденҳои «Дӯстлик», «Буюк хизматлари учун» мукофотонида шудааст.

Н. НАДИРОВА, хабарнигори «Овози Тоҷик».

Юнус Имомназар

ПИСАРАМ, ШИКАМАТ СЕР АСТ?

(Лавҳа аз «Ёдном») (Лавҳа аз «Ёдном»)

Рӯзҳои тобистон буд. Ману модарам аз як қитъа замини боғамон хосли сабзиро бардошта дар ӯра рехтем. Чун замин нарм буд, ман дарҳол бели нӯктезро гирифта шурӯъ кардам ба побел кардани он. Модарам гуфт:

– Писарам, ту замина бел кун, ман ҳам зардолуи дугоноро меафшонам, баъд бо ҳам наҳор мехӯрем.

– Не-е, худатон набароед! – яке аз бетокатиш нороҳат шуда гуфтам ман. – «Дугона» баланд аст, хавфнок, қорамро, ки шавам, худам меафшонам.

Модарам хандид... Оҳ, чӣ лабханди мулоиму нозанине дошт он лаҳза, ҳеҷ аз ёдам намеравад. Дар воқеъ, ба касе мисли модарам, ки дар кӯҳгардию даррахтбароӣ ҳамто надошт, «ба даррахт набароед!» гуфтани ман хеле хандавар менамуд...

Дар ҳоле ки боди форами тобистон аз миёни буттаю даррахтони боғи сарсабб вазида, тану тӯшамро бо меҳр пармосида мегузафт, ман хас-

тагиро ҳис накарда бо тамоми неруи бел мезадам, қитъазамини холишударо барои коштани картошкаки дубора омода месохтам. Дар дили ин шуғли писандидаам ногаҳон сарусадои гӯшгире баланд шуду гӯе осмон ба замин фуру рафт. Ба маҳзи шунидани овозҳои дилхароши қарс-қурс ба замин фуру рафт. Ба маҳзи шунидани овозҳои дилхароши қарс-қурс ба замин фуру рафт. Ба маҳзи шунидани овозҳои дилхароши қарс-қурс ба замин фуру рафт. Ба маҳзи шунидани овозҳои дилхароши қарс-қурс ба замин фуру рафт.

Э-воӣ, бо чӣ забон гӯям! Модари бечораам дар канори шохаҳои афтодаи даррахти болобалиди зардолу бехуш бегазон наҷубида якпахла мукобид. Мо шитоб худро ба ӯ расонидам, аз зери китфонаш дошта, каме сарашро бардошта, бо турсу ҳаҷгон суҳан ба лаб ҷидам:

– Очачон, чӣ шуд, ба худ оед... Аммо аз модарам на сядоёе буду на ҳаракате. Миёнбанди ловдонамро аз камар қушода, лӯла карда дар

зери сараш гузоштам, сари дӯшу танаширо масҳ кардам. Дасту поҳояш каме ҷунбиданд, пилқояш ба рӯйи ҷашм боло-поин шуданд. Мо шаст ба сӯйи ҳона давида бо обхӯрӣ обу дастмолчаеро гирифта ба пас баргаштам. Модарам ба худ омад, каме об хӯрд, баъзр лаб ҷанбонад гуфт:

– Писарҷон, чунбон... Ман малча шудам, ба савҳез бар...

Чун дидам кори дигаре аз дастам намеояд, дастмолчаро тар карда ба пешонаиш гузоштам бо шитоб ба самти хонаи акаи Муродулло давидам. Эшон «Жигули» доштанд ва хо-нашон дар фосилаи ду чакрим аз манзили мо воқеъ буд. Ва, дар ёдам хаст, он дам чунон бо суръати тез медавидам, ки агар Элиуд Кипчугеи хабаш ҳам мебуд, ба ман намерасид!

Модарамро озод бардошта дар курсии ақибӣ мошин ҳобонидем ва акаи Муродулло низ он дам хунарашро намоиш дод. Масофаи ҳаҷдаҳкилометри байни гузари Дониҷар ва дармонгоҳи совхозамро ӯ

дар тӯли даҳ-поздаҳ дақиқа тай кард! Хушбахтона, ҳама духтурон сари қор бунданд ва бахусус, сарпизишки дармонгоҳамон Чумъабойи Йӯлдошро дидаму хушёр шудам. Бо дили пур худамро бовар қунондм, ки ин табиии хозик модарамро наҷот хоҳад дод.

Ҳолӣ модари ба шиканча дучор-шудаам хеле нигаронкунанда буд, гоҳе ба худ меомаду гоҳе аз хуш мерафт. Вақте ки духтурони дигар ба маркази ноҳия (то он ҷо 110 км аст!) бурдани ӯро дархост намуданд, Чумъабойи ҳама масъулиятро ба уҳда гирифт ва сахти сиҷоф гуфт:

– Дигар личи ҷо ба ҷо кардан нест, агар як бори дигар ӯро саворӣ пиёда кунед, ҷонаш меканд, беморро бой медиҳем...

(Давомаш дар саҳ. 4.)

* малча шудан – леҳ шудан (аз зарбу лат ва ғ.) * савҳез – шакли гӯйиши «со-вхоз»

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бисёр.

– «Ало» ном ҳикоятонро якҷанд маротиба хондам, – мегӯяд як ҳамдеҳаи дигарам, – қаҳрамонҳои асаратон ба қисмати баъзе одамони нағз ва баъзе нокасони деҳа монанд.

– Ин кӯбх аст ё хуш? – Хусн, албатта, – мегӯяд ҳамсӯбатам сурху сафед шуда. – Рости гап, ман

моми умрам ин гуна мунаққидро бисёр дидаам. Ин эрдоргон ба фарқи фелетон, мақолаи танқидӣ ва асарӣ бадеӣ намеравад. Ман аз ҳакин ҷиҳат ғам меҳурам.

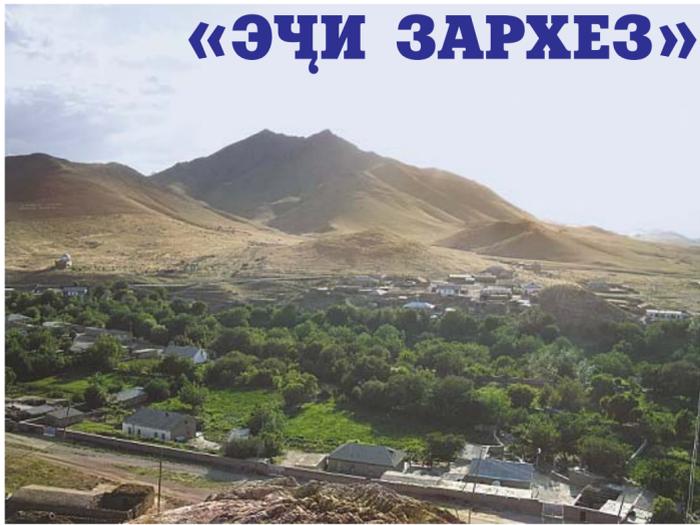
Хайрият, агар гоҳу беғоҳ ба Сайроб – ба хонаи дӯстон ва ҳамдеҳагонам равам, бо шодмонӣ маро аз будаш бештар ситоиш карда, дуо мекунанд, ки бештар нависам.

Бо ҷураҳом дар кӯчаҳои деҳа гаштугузор кунам, баъзе шиносҳоям, пеши роҳамро гирифта, баъди ҳолпурии маро табрик мекунанд.

– Фалон асаратонро ду-се маротиба хондам. Роҳат мекунад одам. Баъд ботинан хурсандӣ мекунам, дастулопу хӯрдм.

Ман ин гапро барои он мегӯям, ки одамони дилсоф, рӯғӣ назар ба нокасони хеле бис

«ЭЧИ ЗАРХЕЗ» ДАР МЕҲМОНИИ «ОВОЗИ ТОЧИК»

(Аввалаш дар сах.3).

Шумо – Ато Маъруфи як одами дурӯя, – гуфтам бо оханги таҳқир. – Чизи нағзо бад мегӯеду бадро нағз. Боз шон номзади илм, муҳаққиқ ва адиб будаанд.

Ато Маъруфи бо хашм аз ҷо хеста:

– Ту ҳоло ҷавон! – бо шитоб ба рӯям чашм дӯхт ӯ, – ба даҳонат нигоҳ карда гап зан. Агар аз ман узр напурсӣ, синну соламо хурмат накуни, вазъият дигар мешавад.

– Яқум, ин, ки, – аз ҷо хестам, – ман синну солатонро хурмат мекунам. Вале вай гапиро баргашта намегирам.

– Ин хел бошад, аз кор меравам, – гуфт ӯ.

– Намеравед. Ман чӣ гуна одам буданатонро медонам.

– Меравам! – тақрор кард ӯ.

– Шумо аз кор равед, ман ҳам мерам. Сад афсӯс, шумо аз кор мерафтагӣ одам не...

Ато Маъруфи дар паҳлӯи сармуҳаррир менишаст. Сармуҳаррир баъди ин лӯқмаи сарашро ҳам кардаву рӯяшро бо дастанаш пӯшида, паст-паст механд.

дид. – Шумо Ато Маъруфиро мениносед. Фасон шуда мегардад. Чунки вай «ҳамакора, вале корҳояш нимқора».

Чанд моҳ пеш модараш

(Ҳикоя)

аз олам гузашт. Вай ба сармуҳаррир сим зада, илтмос кардааст, ки аз ҳисоби идора ягон мошини боркашо кире кунед. Сармуҳаррир аз ҳисоби худаш ба кассиа нашириёт пул дода, ба мошин мегирад.

Аз рӯйи васияти модар, бояд ӯро дар зодгоҳаш ба хок месупурданд. Дар деҳа амакаш ӯро пешвоз мебарояд аҳволи майитро дида, ба сари Ато Маъруфи дод мезанад:

– Ту ахла набояш, модаратро дар болои брезент мехобонӣ. Охир, одамизод бояд дар таги майит кӯрпа партофт, болояшро бо шолча ё суфи тоза пӯшонад. Ту аслан як ма-

луки касофат будӣ. Дигар нашудӣ. Ту одам не, олим шуда боӣш ҳам. Дар васфи модар як бор шеъри бенамак навишти, хабарам ҳаст. Агар модаратро дӯст медошти, шояд ягон шеъри дар хотир мемондагӣ менавишти. Хуллас, на олими дуруст шудӣю на шоири дуруст.

– Амак, – гуфт ниҳоят Ато Маъруфи, – маро бубахшед. Ҷасади модарамро дар болои брезент хобонам-чию дар болои кӯрпа? Фарқаш-чӣ?! Охир, модарам зинда неку?

– Эҳ-а, ту асло дигар нашудай, – бадтар даргирифт амакаш. – Гум шав, мо худамон модаратро ба хок месупорем...

– Бале, ҷӯра, Ато Маъруфи ана ҳамин хел махлуки худобехабар, нодон, хасис ва бодӣ ҳам...

– Озодҷӯра, синну соли мо ба ҷо расид, – баъди гурӯсописи самими дил кафонд Одил. – Хулқ хӯ, рафтору кирдоратон ба банда хеле монанд.

– Агар ҳамин тавр намебуд, магар ману шумо дӯстони чоғи мешудем? Не, албатта, – хулоса кард Озод.

Гуруҳи фарҳангию маърифати ва адабию хунари «Эчи зархез» аз миёнаҳои соли 2019 инҷониб дар шабакаи иҷтимоӣ фаёл аст.

Гуруҳи мазкур бештар ба рӯнамои деҳаи қадимаи Эч, ки воқеъ дар ноҳияи Нурато вилояти Навой аст ва масканоҳои тоҷикнишини кӯҳистони Нурато ихтисос дорад. Ҳамчунин дар саҳифаҳои ин гуруҳи муҳимтарин рӯйдодҳои ҳаёти фарҳангию адабию иҷтимоии тоҷикон ба таври фишурда мунъақис меёбанд.

Дар ин гуруҳи мавзӯти мухталиф таҳти рӯкҳои ҳамешагии «Сеҳри сухан» (таблиғи бехтарин осори манзум ва мансур), «Таронаҳои мардумӣ» (муаррифии эҷодиёти шифоӣ ва садою наворҳои сарояндагони мардумӣ), «Дониш ва фазилат» (шиносонидани ҷавониҳои бостеъдод, паҳӯшишгар ва соҳибкор), «Касбу хунарҳои мардумӣ», «Ҷаҳони хунар» (муаррифии волотарин хунарҳои наққошӣ, овозхонӣ, оҳангсарӣ), шарҳу тавсифи олами гӯёгон, ҷонварон ва соир офаридаҳои табиати маҳал мараҳ мешаванд. Яке аз мавзӯҳои чоли-

би диққати ин гуруҳ ба шиносонидани деҳаҳо ва шаҳристонҳои атроф тааллуқ дорад.

Адибон, олимон ва қаламфарсоёни шинохтаю ҷавон Маҳмуди Нурназар, Бекназар Тўйназар, Абдуназари Наби, Нарзулло Расулзода, Чалили Орзумурод, Ўзбакбойи Раҳмон, Саодат Рўзиева, Юнуси Имомназар, Ҳикмат Султонзода, Зоҳид Кўрғонзо, Шакар Сайфӣ, Раҳмони Содик, Фаридуни Фарҳодзода парвардагони ин деҳаанд.

Аҳли ин деҳа мисли рустоҳои дигари ҳамсоя – Порашт, Синтаб, Уҳм, Моҷарм, Соб, Устук... ба забони модарӣ, урфу одат, анъана ва арзишҳои милли арҷ мегузоранд. Дар мактабҳои таълимӣ ҳамагонӣ таҳсил ба забони тоҷикист. Аз байни аҳли ин деҳаҳо ҳанӯз «ташаббускорон»-и дигар қардани забони таълимӣ фарзандон пайдо нашудааст. Зеро нек медонанд, ки ин кор теша ба решаи дарахти миллат ва забони ӯ задан аст...

Рӯзномаи «Овози тоҷик» дар ин деҳаҳо, аз ҷумла Эч, ҳаводорони худро дорад.

МОМОИ ҚИССАГҶҶЯМ

(Аввалаш дар сах.3).

Қосими сияҳдил, ки ба мақсадаш расида буд, гоҳу беғоҳ пеши роҳи Маҳтобро мегирифт.

– Чаро маро намехоҳӣ, ҳанӯз гунро фаромӯш накардаӣ?

Аммо духтар ба гапҳои беҳудаи Қосим аҳамият намедод. Аз ин рафтори Маҳтоб Қосим дарун-дарун дуд карда, роҳи шайтоникиро меҷӯд.

Ниҳоят чунин рӯзи наҳс фаро мерасад. Вақте Маҳтоб говашро барои ододан ба ҷӯй мебарад, Қосим бо ду нафар ҳафтабақаш дар он ҷо ҳозир мешавад.

– Э-э, Нишони гунг, аз забон монда боӣш ҳам, аз дасту поят намонада-ку? – гинг-гингундон ба Нишон наздик мешавад Қосим.

– Аздусар падари Маҳтоб ба ту духтарашро намедиҳад, вале он каби ки дарӣ ба ман ром нашуда истодааст. Биё, ҷӯра, ту ба ман кўмак кун. Ман, қалам ва қоғаз. Ба Маҳтоб мактуб навис. Ҷо ба таги тути қалон даъ-

ват кун. Ба ту не намегӯяд. Агар гуфтаамро накуни, ҳодисаи ду сол пеш дар торикӣ рӯйдода тақрор мешавад...

Нишони безабон, аммо дилшас пур аз дарду гами фироқ, маҷбур мешавад, ки рӯйи қоғазро бо чунин сатрҳо сиеҳ кунад: «Маҳтоб, ази-закам, туро дар таги тути қалон интизор мешавам»...

Рӯзи ваъдагӣ фаро мерасад. Нишон низ пасу пеш дар ваъдагӯ ҳозир мешавад ва мебинад, ки Қосим Маҳтобро меҳодад ба оғӯш гирад. Духтар дар оғӯши ӯ чун мурғи ба дом афтида металад ва чанг ба рӯйи ӯ зада фарёд мезанад: «Ту разил, беномус, аз номӣ Нишон маро ба ин ҷо даъват кардӣ, фиребгар!»

Нишон ин ҳангом ихтиёрро аз даст медиҳад ва аз замин санги қалонро гирифта ба сӯйи Қосим ҳаво медиҳад.

– Аблаҳ, номард!

Санг ба пешонаи Қосим мерасад ва хун рӯю чашмашро мешӯяд...

– Маҳтоб, гурез! Нишон ба атроф бо ҳарос нигоҳ мекард, ӯ гумон дошт, ки касе садо баланд мекунад. «Аблаҳ, номард, Маҳтоб, гурез!» Аммо ба ғайр аз ӯ касе набуд.

Нишон бори дигар «Маҳтоб, Маҳтоб!!!» гӯён садо осмонбӯси дара акси садо омад: «Маҳтоб, Маҳтоб!!!»

Забони Нишон кушода шуда буд.

– Ман, духтарам, муҳаббат қудрати бузург дорад.

Дар давоми қисса чанд маротиба ба сўзани момо-ям ришта гузарондам.

– Момочон, тақдирӣ Нишону Маҳтоб чӣ шуд?

– Баъди гӯё шудани забонаш Нишон ҳамаи воқеаҳо ба миршаби деҳа гуфта медиҳад. Қосим ҷазояшро гирифт. Ду дилдода ба висол расиданд, соҳиби фарзандони бисёре гардиданд...

Момоям қаторҳои охири кӯрпаро медӯхт. Чунин ба назар мерасид, ки мавҷи обӣ соӣ алвонҷ меҳурд.

Ба заммаи суруди наво оғоз кард:

Мури бе болу паре дидам, дилам омад ба ёд, Нолаи ҷузъе шумидам, манзилам омад ба ёд...

Саодат РҶЗИЕВА.

Абдуназари НАБИ

ЁДИ ПАДАР

Чашмам фитад бар кӯю дар, ҳар гаҳ қунам ёди падар, Хун мешавад ҷону ҷиғар, ҳар гаҳ қунам ёди падар. Монам агар дар нимараҳ ба додрас, дар сина ох, Дар чашми модар ашки тар, ҳар гаҳ қунам ёди падар. Ҷуд марди покдин, неқуширишту некбин, Дунёи дил гардад дигар, ҳар гаҳ қунам ёди падар. Аз ӯ ба мо илҳос монд, ганҷи хирад мерос монд, Бинам яке соҳибхунар, ҳар гаҳ қунам ёди падар. Дар нимараҳ мондаш писар, аз кори дунё беҳабар, Ҷам қунад ёди падар, ҳар гаҳ қунам ёди падар.

Шакар САЙФИ

ДЕҶИ МАН

Ба таъбир «қалъа» бошад маънии Эч, Ба лафзи мардумӣ «Соӣ қалон» аст. Қанори қалъаву рӯди хушобаш, Бароям бехтарин ҷойи ҷаҳон аст!

Зи як сӯ Еласинаш сар ба афлок, Зи як сӯ Теплаи Лелок ниғафлон. Хисори Феҷақаш истода мағрур, Ба рағми душманони номусу ҷон.

Баҳорон боғояш сабзу хуррам, Зи ҳар сӯ чак-чақи булбул ба гӯш аст. Агар хоҳӣ қавон монӣ, ҳамеша Биё ин ҷо, қавон дар хурӯш аст!

Хавои Ағваю Пирвешу Қалъа, Ба ҳар як ҷисми бечон ҷон бубахшад. Ва оби Феҷақу Мурғобаки мо Тани беморро дармон бубахшад.

Чи мардум? Чумла аҳли иттифоқанд, Ҳама гӯй ту ёранду бародар. На бою не тиждасте дар ин ҷо, Ҳама дар давлати дунё баробар.

Қавонаш гурури кӯҳ доранд, Сиёвушислату рустамниҳоданд. Сиришти пок доранду дили нарм, Ҳама захматисанду хушсаваданд.

Ба мадҳи духтари кӯҳӣ чӣ гӯям? Ҳама дар пешу хуншаст лолу хайрон! Гирифта лола гӯй аз руҳаш ранг, Нигоҳи оҳушаст масту гурезон.

Деҳи ман, аз гилу обат гили ман, Туи сарчашмаи шеъри тари ман. Панохам будай аз хар балое, Ки бошад дар амон доим сари ман.

Деҳи ман, ёд кардам обу ҳоқат, Дили пазмони ман соат шуморад. Касе оё ба ҷуз ман аз сари сидқ, Ба хоки пойи ту сар мегузорад?!

Ҳикмат СУЛТОНЗОДА

ДУБАЙТИҶО

Агар аз аҳли кеҳам, ё ки аз меҳ, Назода модарам аз баҳри тафреҳ, Сафар дорам ба роҳе пасту боло, Худое, то ба кӯйи дил амон деҳ.

Ҳамушину пур аз овой, эй дил, Ба хусни дилбарон шайдоӣ, эй дил. Дар ин дунёи пурсавдою ғавго, Ту ҳам як оламу дунёӣ, эй дил.

Яке бошад гуломи тангаву зар, Дигар бошад гуломи хоҷа – раҳбар, Гуломи кистӣ? – пурсанд мардум, Биғӯям ман: «Гуломи чун ту дилбар».

Дар ин дунё қадоме зарпараст аст, Қадоме ному кару фарпараст аст. Ҷаҳон гардидаму кам дилам аммо, Диле ки меҳану модарпараст аст.

Дили мо маҳзани асрор бошад, Мақони ҷилваи ахрор бошад, Худое, дар панҳои худ ниғаҳ дор, Мабодо, хонаи агёр бошад.

ПИСАРАМ, ШИКАМАТ СЕР АСТ?

(Аввалаш дар сах.3).

Модари «малчашуда-ам» он шабу як рӯзи дигар беҳуду беҳол дар зери доруҳои мусаккин хо-брафт. Мани дар худ гирифта, дар ҳоле ки дарунамо занбӯрҳо меҳӯрданд, ҷойи нишаст намеёфтам. Духтурон ҳар чӣ мефармуданд муҳайё намуда, бо тамоми вҷуд

аз Офаридгор офияту сихратиҳои модари азизамро илтиҷо мекардам... Ба ин минвол шаби дююм фаро расид. Бо орзуи умеди чашмукушоии модар, дар қанори тахти хо-баш сари дузону нишаста будам. Ҳарчанд бо ҳар роҳе хобамро гурезонда хушёр монданӣ мешудам, хастагию бемадорӣ ба ин имкон намедод ва посе аз шаб гузашту надонис-

там, ки хобам бурдааст. Гӯё дар руьё буд, гармии ҷонбахше ба рӯйи пешонӣ ва баногӯшам нишаст, агарчи намехостам ин ҳарорату нафосат қатъ шавад, чашм боз кардам. Рӯ ба рӯям модари азиз аз ҷойи хобаш лабханд мезад, бедор шудани маро дида гуфт: – Писарам, шикамат сер аст? Рав, ягон чиз хӯр...

«Эҳ, модарчон, ачаб фарштае ҳастӣ ту! Худат ҷон меканӣ, вале наме-хоҳӣ фарзандат ҷон канад, худат ду рӯз ду шаб чизе ба даҳон набурдаӣ, аммо намехоҳӣ нури дидаат гурӯсна бимонад...». Ҳамон як дасти озодашро миёни ду қафам гирифта, бо меҳр, бо чашмони руст бӯсидам, бӯйи-дам ва ҳаз бурдам.

Бӯйи баҳор аст сумалак, Мавсими кор аст сумалак. Сумалак дар ҷӯи мо қафча занем, Ҳама дар хоб мо дафча занем.

Раҳмони СОДИҚ

ТАН БИДЕҶ БАР ПИРИЯТ

Эй насими даргузар, дар барги гул бӯе намонд, Эй Худои меҳрубон, дар одамон рӯе намонд. Ҳамраҳон бар ҳешу бар бегонаҳ қисмат шуданд, Иттиҳоду ҳамдигарӣ дар манзилу кӯе намонд. Пир гардидам ё бо мо замон ҳам пир шуд, Ҳамсарӣ бечоравамо чашму абуруе намонд. Вақти дорой ҳама дар гирди ман парвона буд, Ин замон нодораму як маслаҳатгӯе намонд. Салла дар сар, риш то зонуи мо афтадааст, Ҳоҷибобо пур шуду марди худочӯе намонд. Пиразан фарёд зад: «Эй дод аз дасти фалак, Рози дил бо кӣ биғӯям, дар барам шӯе намонд!». Эй ту ҳам, Раҳмони Содик, тан бидеҳ бар пирият, Рӯят аз оҳанг пур шуд, дар сарат мӯе намонд.

ДУ ДИЛДОДАИ ҶУНАР

Эҷ бо овозхонҳои хушадои худ низ шуҳрат дорад. Агар дар охири асри XIX ва ибтидои садаи XX хунармандоне аз қабилӣ Зокир-хофиз, Деҳқонӣ Шаҳ ва дертар Эргаша Олим, Ҳасани Абдунаби, Қазоқи Тўйназар, Рўзимуроди Раҳим доди суҳану оҳангҳои қаззобро дода бошанд, имрӯзҳо ин хунари волоро сарояндагони хушлӣҳои роҳафтода Дилмуроди Кўзи ва Икромӣ Худойназар идома медиҳанд. Боиси хушнудист, ки ин ду хунарпеши омӯзгор мактаби махсу-си овозхониро таъсис додаанд ва аз маҳфилҳои онҳо чандин нафар шо-гирд ба воя расида, пешиа овозу оҳангсарии тоҷикиро сарбаландона давом медиҳанд. Аз пайи онҳо фар-зандонашон Фирдавс Дилмурод, Фарруҳи Дилмурод, Гулназари Ик-ром, Хушнуди Икром, Аниси Икром, Сардори Икром, Муниси Икром –

ҳама овози хушу гуворо доранд ва бо соҳаҳои мусиқӣ роҳат хунарнамоӣ меку-нанд. Дилмуроди Кўзи ва Икромӣ Худойна-зар ҳарчанд гурӯҳҳои алоҳидаи мусиқӣ доранд, чандин охангу сурудро бо ҳам, тахти созу навои муштарак иҷро карда-анд. Чунин, силсилатаронаҳо тахти ар-вони «Рубоӣи Зарафшон» дар байни мардуми кӯҳистони Нурато ва берун аз он шуҳрат касб намудааст. Ягон чашну арӯсие нест, ки дар он одамони бозав-ку таронадӯст ин қабил сурудҳои муш-таракӣ эшонро дархост накунанд. Дилмуроди Кўзи ва Икромӣ Худойна-зар дар баробари пешиа аслии худ – омӯзгорӣ, бо хунари ровигӣ ва овозхо-нии хеш ба дилу дидаи мардум роҳ ёфтаанд. Чолиби таваҷҷӯҳ аст, ки дар барномаҳои хунари онҳо матни ше-рҳо аз ашъори эҷодкорони кӯҳояи Ну-рато низ ҷо гирифтаанд. Ба вижа, ше-

рҳои шоирон Паймон, Маҳмуди Нур-назар, Абдуназари Наби, Ҳикмат, Ша-кар Сайфӣ ва дигаронро ба оҳанг да-ровардаанд, ки ҳар яке дар байни халқ маҳбубият дорад. Дилмуроди Кўзи ва Икромӣ Худой-назар аъзои фаёли маҳфилҳои хуна-рии вилояти Навой мебошанд. Борҳо дар анҷуману озмунҳои фарҳангию хунарию вилоят ва ҷумҳурӣ бомуваф-фақият ширкат варзидаанд, барно-маҳои хунарию худро дар «оинаи нил-гун» ба арзи тамошо гузоштаанд. Гу-зашта аз Ўзбекистон, дар Тоҷикистон ва навоҳии тоҷикнишини Қазоқистон муҳлисони бешумор доранд.

Холбики НУРНАЗАР, омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷикӣ мактаби таълимӣ ҳамагонии рақами 43-юми ноҳияи Нурато.

Овози тоҷик МУАССИСЛАР: Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Қонунилик палатаси Кенгаши, Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Сенати Кенгаши ва Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси. Тоҷик тилида нашр этилади.

Сармуҳаррир Шерпўлод ВАКИЛОВ Рўзнома ҳафтае ду маротиба: рӯзҳои чоршанбе ва шанбе чоп мешавад. Рўзнома дар компютерхонаи идора ҳарфчинӣ ва саҳифабандӣ гардида.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи ҷопи ду интервалӣ ва шеър аз 50 мисраъ эҷед бошад, идора қабул намекунад. Рўзнома ба мактубҳои интишорнашуда ҷавоб намегардонад. Рўзнома 25 июни соли 2008 дар Оҷондони матбуот ва ахбороти Ўзбекистон тақри рақами 0003 ба рӯйқат гирифта шудааст. Индекси нашр – 170. Фармоиши 2 Г-325. Адади нашр 1076, ҳаҷми 2 ҷузъи ҷопӣ. Усули нашр – офсет, андозаи А-2.

Суратхисоби мо дар бонк: С/Ҳ 20212000300101767001, МҖО 00417. Филиали Автотранспорти бонки ДСТ-и «АСАКА» дар шаҳри Тошканд. Мухаррири навбатдор: С. Бекназарова. Мувофиқи ҷадвал – 21.30. Ба ҷоп суғурда шуд – 00.00

Нишонии мо: 100000 ш.Тошканд, кўчаи Матбуотчинос, 32. Телефонҳо: қабулгоҳ : 233 - 82 - 83; Қотибот 233 - 83 - 35. Факс: 233-57-30. сайт http://ovozitojik.uz/, e-mail: ovozitojik@mail.uz, ovozitojik@list.ru. Индекси обдуна 170. Матбааи табуи нашри Ширкати саҳҳомии «Шарқ». Нишонии корхона: кўчаи Буюк Турон, хонаи 41.